

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru completarea Legii
nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B159 din 07.04.2016,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în sensul reglementării unei proceduri speciale privind aplicarea sancțiunilor pentru contravențiile stabilite în actul normativ de bază.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Precizăm că procedura pentru aplicarea sancțiunii contravenționale, instituită prin proiect, nu este corelată cu principiile de bază ale răspunderii contravenționale, iar prin modul de reglementare nu se integrează armonios în cuprinsul soluțiilor legislative existente în actul normativ de bază, sub următoarele aspecte:

a) În primul rând, potrivit art.12¹ alin.(1), propus la **pct.1**, neaplicarea sancțiunii în cazul constatării unei contravenții săvârșite pentru prima oară este condiționată de necontestarea acesteia de către

contribuabil/plătitor. Or, în cazul în care nu se aplică sancțiunea, deci nu se întocmește proces-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, nu se înțelege nici ce anume ar putea să conteste contribuabilul și nici unde ar urma să introducă această contestație.

Pe de altă parte, proiectul nu cuprinde nicio normă referitoare la modalitatea de ținere a evidenței contravențiilor constatate, astfel încât să se poată stabili că o anumită faptă reprezintă o „primă abatere contravențională”. În plus, în lipsa precizării unui termen de la aplicarea unei sancțiuni contravenționale la expirarea căruia săvârșirea din nou a respectivei fapte să fie considerată „primă abatere”, rezultă că un contribuabil sancționat pentru o faptă nu ar mai putea beneficia niciodată de aplicarea dispozițiilor art.12¹, chiar dacă de la prima sancționare ar fi trecut o perioadă considerabilă de timp.

b) Potrivit art.12¹ alin.(3), propus la **pct.1**, organul fiscal ar urma să aplice „sancțiunea contravențională” care corespunde faptelor constatate anterior, deși, potrivit textului, după întocmirea planului de măsuri, fapta constă în neîndeplinirea cu rea credință, până la termenele fixate, a măsurilor cuprinse în plan. Mai mult decât atât, proiectul lasă nerezolvată problema momentului de la care încep să curgă respectivele termene în cazul în care planul de măsuri este contestat „potrivit procedurii prevăzute la titlul VIII”, așa cum se prevede la alin.(5).

c) În ceea ce privește întocmirea unui plan de măsuri cu ocazia realizării inspecției fiscale, așa cum se prevede la art.131 alin.(3¹), propus la **pct.2**, precizăm că și în prezent, în art.118 alin.(8), este reglementată întocmirea unui plan de măsuri. Menționăm că, potrivit art.336 alin.(1) lit.g), neîndeplinirea măsurilor dispuse în termenele și condițiile stabilite de organul de inspecție fiscală potrivit art.118 alin.(8) constituie contravenție. În aceste condiții, se poate crea o confuzie între cele două acte administrative cu aceeași denumire.

Având în vedere toate aceste aspecte, este necesară reanalizarea și regândirea mecanismului sancționator propus, astfel încât soluțiile legislative să fie corecte și complete și să se integreze armonios în actul normativ de bază.

3. La art.173 alin.(6), astfel cum este propus la **pct.4**, pentru asigurarea unei reglementări complete, este necesar ca textul să prevadă în mod expres momentul de la care curge termenul de două zile lucrătoare.

4. Având în vedere că ultimul act normativ care cuprinde intervenții legislative asupra Codului de procedură fiscală, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.50/2015, prevede republicarea actului normativ de bază, este necesar ca și prezentul proiect să cuprindă o astfel de dispoziție, prin introducerea, după art.I, a unui nou articol, marcat ca **art.II**.

5. Față de forma actuală a proiectului, deoarece acesta este structurat într-un singur articol, partea introductivă va fi marcată ca „Articol unic” și nu ca „Art.I”.

PRESEDINTE

dr. Dragoș ILESCU

București

Nr. *424/A.05.2016.*

Lege privind Codul de procedură fiscală

1 promulgată prin D. nr. 659/2015 M. Of. nr. 547/23 iul. 2015
 Decret privind promulgarea Legii privind Codul de procedură fiscală

2 modificări prin O.U.G. nr. 50/2015 M. Of. nr. 817/3 nov. 2015
 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală
 aprobată cu modificări și L. nr. 358/2015 M. Of. nr. 988/31 dec. 2015
 completări prin

modifică art. 49 alin. (1) lit. b), art. 107 alin. (6), art. 138 alin. (5), art. 167 alin. (12), art. 235 alin. (1), art. 272, art. 336 alin. (1) lit. i);

introduce alin. (3) - (5) la art. 71, lit. n) la art. 194 alin. (1), alin. (12) la art. 195, alin. (6) la art. 208, alin. (2_1) și (2_2) la art. 220, alin. (2) la art. 347, alin. (4)-(11) la art. 352;

în tot cuprinsul cap. I al titlului X, termenul "precauție" se înlocuiește cu sintagma "diligență fiscală", sintagma „ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice" din cuprinsul art. 11 alin. (9), art. 24 alin. (3) lit. b), art. 26 alin. (9) lit. b), art. 46 alin. (8), art. 47 alin. (9), art. 79 alin. (5), art. 80 lit. b), art. 101 alin. (2) lit. b), art. 150 alin. (5) lit. b), art. 153 alin. (3) lit. b), art. 154 alin. (2) lit. b), art. 164 alin. (6) lit. b), art. 247 alin. (5) lit. b), art. 253 alin. (6) lit. b) și art. 342 alin. (2) se înlocuiește cu sintagma „ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice"